

Ő NEM EJT HIBÁT

ismeretlen költő verse (fordította: Túrmezei Erzsébet)

Ha különösnek, rejtelmesnek
látszanak Isten útjai,
ha gondok örvényébe vesznek
szívem legdrágább vágyai,
ha borúsán búcsúzni készül
a nap, mely csak gyötrelmet ad …
egyben békülhetek meg végül:
hogyan Isten sosem ejt hibát.

Ha tervei igen magasak,
s irgalma kútja mély nekem …
ha a támaszok mind inognak,
ha nincs erő, nincs türelem,
s tekintetem sehhol célt nem lát
vaksötét, könnyes éjen át …
egy szikrácska hit vallja mégis,
hogyan Isten sosem ejt hibát.

És ha szívem megoldhatatlan
kérdéseknek betege lett,
mert elkezd kételkedni abban,
hogyan Isten útja szeretet …
minden elfáradt sóvárgásom
békén kezébe tehetem,
s elsuttozhatom könnyek közt is:
Ő nem ejt hibát sohasem.

Azért csend, szívem! Engedd múlni
a földi múltó életet!
Majd a fényben látni, ámulni
kezdész: Mindig jól vezetett!
Ha a legdrágábbat kívánja,
a legsötétebb éjen át
menekülj a bizonyosságba,
hogyan Isten sosem ejt hibát!

Forrás: www.keresztenydalok.hu